

La Brilana / La comtessa de Floris

♩=112

On es - ta - va la Bri - la - na? Den - tro u -

na sa - la muy gran - de, pen - ti - nant sa ca - be -

lle - ra i mi - rant sa blan - cha ca - ra.

On estava la Brilana?   *Dentro una sala muy grande,*
 pentinant sa cabellera   *i mirant sa blanca cara.*
Un serpiente venenoso   delante se le apara:
—¡Válgame el Dios del cielo   y la Virgen soberana!
Válgame el Dios del cielo   y la Virgen soberana,
que mi vida se me acaba,   que mi vida se me acaba.
—No s’espanti, la Brilana,   que soy un rey encantado,
que solo por su hermosura   día y noche estoy penando.
Si es que tu quieres ser mía   serás rica i estimada,
serás reina de Sevilla   y princesa de Granada.
—Més m’estimo morir amb honra,   no pas viure deshonorada—.
 La traïdora de la reina   tot això s’ho escoltava.
 Sentí les paraules del rei,   no pas les de la Brilana;
 en va fer-ne un gran convit   per Sevilla i per Granada.
 Tots els comtes i marquesos   a la taula es trobaven,
 la traïdora de la reina   a tots així els parlava:
—Tots els comtes i marquesos   tenen la muller honorada,
menos el Conde de Flores   que té la mala Brilana.